

holdes Prøveforelæsnings og gives særskilt Underviisning i pharmaceutisk Chemi; dette vil findes i tvende Forslag, som desangaaende i sin Tid bleve stillede af Commissionen, Side 35 og 56. Man meente nemlig, at der ved Siden af Underviisningen i organisk Chemi og i uorganisk Chemi burde gives Underviisning i pharmaceutisk Chemi for Pharmaceuter, og man støttede disse Forslag paa det overordentlig store Omfang, som vor Tids Chemi har faaet, hvorved det er blevet umuligt ved almindelige eet à toaarige Foredrag over denne Videnskab at give det, som er tilstrækkeligt og for hver Klasse Tilhørere meest magtpaaliggende. Vi have altsaa her fra sagkyndige Autoriteter en Udtalelse om, at det er nødvendigt, at der holdes særskilte Forelæsnings over pharmaceutisk Chemi, og jeg troer ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds vil forfaste disse Autoriteter. Det er ikke Meningen med mit Forslag, at der derved skulde bevirkes, at man afhjalp et Savn, der saaledes er følt; det har kun været min Mening at henlede navnlig den ærede Ministers Opmærksomhed paa Sagen og at henstille til ham, hvis Forslaget vedtoges, om der ikke ved Fastsættelsen af den Plan, der skulde gjælde for Examinensstudierne — som jeg har tilladt mig at foreslaae istedetfor „Embedsstudierne“ — kunde blive taget Hensyn til Pharmaceuternes Trang i saa Henseende. Da man i sin Tid gjorde sig Umage for at oprette et større chemisk Laboratorium i Kjøbenhavn, argumenterede man netop fra, at der fandtes et overordentlig stort Antal, der skulde trænge til at erholde practisk Udvæls i Chemi, og det blev da paaviist, at aarlig 27 Pharmaceuter af 60 Studerende kunde antages at ville søge de practiske Udvæls. Hvis nu det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds dengang havde sagt: Sa lad disse Pharmaceuter søge deres practiske Uddannelse i selve Apothekerne, saa kunde der have været Noget deri; men den theoretiske Uddannelse kunne de jo ikke søge i Apothekerne, og naar de heller ikke kunne faae den ved Universitetet, hvor skulde de saa hen for at faae den? De maae da henvende sig til Private for at erholde Manuduction; men det er deels overordentlig vanskeligt at faae en sagkyndig Veiledning, og deels

er det kostbart for dem, der skulle søge den. Det forekommer mig, at naar Staten fordrer, at Pharmaceuterne skulle aflægge en særlig Prøve for at kunne komme til at drive deres Næringsvei, er det ogsaa Statens Pligt at sætte dem istand til at erhverve de Kundskaber, der udfordres dertil, og det i det Omfang, som deres Livs Opgave kræver.

Winther: Der er til § 2 stillet et Forslag af Udvalget om, at for Fremtiden, naar der blev ansat nye Profesorer, skulde de ikke oppebære noget Honorar af de Studerende, som hørte disse af deres Forelæsnings. Det kan maaskee være, at dette er rigtig; men jeg vil dog henstille, om der er Anledning til at lade de Studerende, der høre saadanne Forelæsnings, blive frie for at betale Noget derfor, naar de ikke ere trængende til at modtage en saadan fri Underviisning. Det forekommer mig, at hvad der taler for at lade Eleverne i de offentlige Latinskoler betale for deres Underviisning, ogsaa maa tale for, at de Studerende, der nyde godt af denne Underviisningsanstalt, betale Honorar derfor. Det vil jo være til Fordeel for Universitetet, at Betalingen bliver hdet, og jeg finder derfor, at der er al Grund til, at det skeer. Jeg kan slet ikke see, hvorfor man nu skulde indføre den Indretning, at de Studerende skulle høre alle Forelæsnings gratis, da det hidtil aldeles ikke har været Tilfældet. Vor finansielle Stilling er jo i alle Retninger af den Besskaffenhed, at der ikke er særlig Grund til at fritage dem for at yde Bidrag til den Anstalts Opretholdelse, hvoraf de nyde Fordeel.

Der er dernæst et andet Punkt, som jeg vil tillade mig at berøre, nemlig den nye § 7, der er foreslaaet af Udvalgets Fleertal. Jeg skal imidlertid blot httre et Par Ord med Hensyn til en Udtalelse af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgfreds (Gab), hvori han fremsetter den Formening, at der da enten maatte være en exceptionel Stilling for Embedsmændene, eller at den Sag, som her omhandles, maatte være af den Besskaffenhed, at den egentlig kun var Gjenstand for et Skjøn, som Domstolene ikke saa godt kunde kaldes til at afgive. Han faandt, at intet af disse to Tilfælde fore-